

24 | kunst & media

Smullen met Schudden

KLEINKUNST Noorderzon. Spel: Emiel de Jong en Noël van Santen (Schudden). Regie: Titus Tiel Groenestege. Gezien: 2/12 Cultuurcentrum Griffioen.

Twee mannen halen na een botsing geroutineerd de schadeformulieren tevoorschijn. Maar er is iets gek aan de hand. Er staan alleen pijlen op, die richting een tunnel wijzen. De botsing was ernstiger dan de mannen zich herinneren. Ze zijn dood en in afwachting van een hel, hemel of volgend leven. Ze staan op het punt om afscheid te nemen.

Noorderzon, de titel zegt het eigenlijk al, gaat over vertrekken. Uit het leven of uit een slecht huwelijk bijvoorbeeld. Een kapstok die uitstekend bij Emiel de Jong en Noël van Santen past. De voorstelling is een cabaretvariant op ensemblefilms als *Magnolia*, waarin de meest uiteenlopende personages voorbij komen. Zoals gebruikelijk bij Schudden is de opbouw prettig kalm en mogen het verhaal en de ontroering eerst in de sketch kruipen voor de grap wordt gemaakt.

De sketches zijn bovendien zonder uitzondering goed geschreven en vermijden al te grote clichés. Het helpt natuurlijk dat De Jong en Van Santen uitstekende acteurs zijn. Ze spelen een intieme dialoog even overtuigend als een zeer fysieke ode aan de stomme film, waarin de versnelde, schokkerige bewegingen perfect geïmiteerd worden. Het duo slaat de grens tussen cabaret en toneel totaal aan gruzelementen.

Een grote troef van de voorstelling is het decor, dat uit allerlei soorten koffers bestaat. De Jong en Van Santen toveren ze inventief om tot de meest uiteenlopende voorwerpen. Opende klapt kunnen ze best voor een laptop doorgaan. Zo ontstaat een sketch tussen een eenzame Nederlandse man die via de webcam met zijn toekomstige importbruid chat. De man heeft een breedbeeldkoffer, terwijl de vrouw het met een ouderwets vierkant model moet doen. Mede dankzij dat soort doordachte details bereikt Schudden met *Noorderzon* een verbluffend hoog niveau.

MIKE PEEK